

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative) ในประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป้าหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ บิดามารดาของเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3 ซึ่งแบ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 165,195 คน (ข้อมูลจากกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา) และผู้ปกครองนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 41,093 คน (ข้อมูลจากหน่วยสารนิเทศ กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน) ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 50 เขต จากข้อมูลของสำนักงานบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ เดือนพฤษภาคม 2544 ได้แก่

1. เขตคลองสาน	2. เขตคลองเตย	3. เขตคลองสามวา
4. เขตคันนายาว	5. เขตจตุจักร	6. เขตจอมทอง
7. เขตดอนเมือง	8. เขตดินแดง	9. เขตดุสิต
10.เขตตลิ่งชัน	11.เขตทวีวัฒนา	12.เขตทุ่งครุ
13.เขตธนบุรี	14.เขตบางกะปิ	15.เขตบางกอกน้อย
16.เขตบางกอกใหญ่	17.เขตบางขุนเทียน	18.เขตบางเขน
19.เขตบางคอแหลม	20.เขตบางแค	21.เขตบางซื่อ
22.เขตบางนา	23.เขตบางบอน	24.เขตบางพลัด
25.เขตบางรัก	26.เขตบึงกุ่ม	27.เขตประเวศ
28.เขตปทุมวัน	29.เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	30.เขตพญาไท
31.เขตพระนคร	32.เขตพระโขนง	33.เขตภาษีเจริญ
34.เขตมีนบุรี	35.เขตยานนาวา	36.เขตราชเทวี

37.เขตราชบุรีบูรณะ	38.เขตลาดกระบัง	39.เขตลาดพร้าว
40.เขตวังทองหลาง	41.เขตวัฒนา	42.เขตสะพานสูง
43.เขตสาทร	44.เขตสายไหม	45.เขตสัมพันธวงศ์
46.เขตสวนหลวง	47.เขตหนองจอก	48.เขตหนองแขม
49.เขตหลักสี่	50.เขตห้วยขวาง	

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 414 คน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการเปิดตารางสำเร็จสำหรับการกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรของ Taro Yamane (อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์, 2534) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถยอมรับผลการวิจัยได้ คืออย่างน้อย 389 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 414 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 414 คน ซึ่งแบ่งการสุ่มออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. สุ่มเลือกเขต โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากเลือกเขต คิดเป็นจำนวน 1 ใน 5 ของจำนวนเขตทั้งหมด ได้จำนวนเขตตัวอย่าง 10 เขต ใน 50 เขต ของกรุงเทพมหานคร ได้เขตที่จะทำการศึกษา ดังนี้

1. เขตปทุมวัน	2. เขตพญาไท
3. เขตสาทร	4. เขตพระนคร
5. เขตพระโขนง	6. เขตยานนาวา
7. เขตธนบุรี	8. เขตบางกอกน้อย
9. เขตภาษีเจริญ	10. เขตห้วยขวาง

2. การสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) แบ่งผู้ปกครองออกเป็น 2 กลุ่ม ตามสังกัดของนักเรียน คือบิดา/ มารดานักเรียนโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา และบิดา/ มารดานักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

3. สุ่มตัวอย่างโรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก เลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตละ 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา 1 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 1 โรงเรียน จากนั้นใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีที่ 1-3 ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนละ 20 คน ดังนี้

	โรงเรียนสังกัด กรมสามัญ	โรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน
1. เขตบางเขน	โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชน์	โรงเรียนเบญจมินทร์
2. เขตพญาไท	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	โรงเรียนสมถวิลราชดำริ
3. เขตพระนคร	โรงเรียนสตรีวิทยา	โรงเรียนแอ๊ดเวนต์อีสเทิร์น
4. เขตบางซื่อ	โรงเรียนศิลาจารย์พัฒนา	โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา
5. เขตยานนาวา	โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม	โรงเรียนราชินี
6. เขตธนบุรี	โรงเรียนศึกษานารี	โรงเรียนพระแม่มาลี
7. เขตบางกอกน้อย	โรงเรียนสตรีวัดระฆัง	โรงเรียนเสสะเวชวิทยา
9. เขตภาษีเจริญ	โรงเรียนวัดนวลนรดิษฐ์	โรงเรียนทิวไผ่งาม
9. เขตสาทร	โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน
10. เขตห้วยขวาง	โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี	โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการของแต่ละโรงเรียน โดยทำเอกสารรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจัดทำจดหมายขอความร่วมมือพร้อมแนบแบบสอบถามเพื่อให้นักเรียนนำแบบสอบถามไปให้บิดามารดาตอบ โดยประสานงานกับอาจารย์แนะแนวของแต่ละโรงเรียน และเพื่อให้แบบสอบถามมีความครอบคลุมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมี 3 ระดับชั้น คือ ม.1 ม.2 และ ม.3 ดังนั้นในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์แนะแนว เพื่อทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 20 ชุดแก่นักเรียนระดับชั้นละ 6, 6 และ 8 คน โดยไม่เจาะจงลำดับชั้น จากนั้นวันต่อมา ผู้วิจัยจึงไปรับแบบสอบถามคืนจากอาจารย์แนะแนว เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. การเปิดรับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น   การเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม   ความรู้เรื่องเพศศึกษา

2. การเปิดรับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น   การเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม   ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา

3. การเปิดรับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น   การเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม   การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น   ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ตัวแปรตาม   ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา

5. ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น   ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ตัวแปรตาม   การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

6. ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น   ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา

ตัวแปรตาม   การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบตอบเอง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสถานภาพของครอบครัว

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศศึกษา จากสื่อประเภทต่าง ๆ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

การวัดค่าตัวแปร

ข้อมูลจากการวัดตัวแปรต่าง ๆ ได้กำหนดเกณฑ์การวัดไว้ ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับสื่อมวลชน	บ่อยที่สุด (เดือนละ 7-8 ครั้ง)	5	คะแนน
	บ่อย (เดือนละ 5-6 ครั้ง)	4	คะแนน
	พอสมควร (เดือนละ 3-4 ครั้ง)	3	คะแนน
	นาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1-2 ครั้ง)	2	คะแนน
	ไม่เคยเลย	1	คะแนน

การเปิดรับสื่อบุคคล	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	5	คะแนน
	บ่อย (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	4	คะแนน
	พอสมควร (3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	3	คะแนน
	นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	2	คะแนน
	ไม่เคยเลย	1	คะแนน

การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	บ่อยที่สุด (มากกว่า 9 ครั้ง/ปี)	5	คะแนน
	บ่อย (ปีละ 6-8 ครั้ง)	4	คะแนน
	พอสมควร (ปีละ 3-5 ครั้ง)	3	คะแนน

นาน ๆ ครั้ง (ปีละ 1-2 ครั้ง)	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

นำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีปริมาณการเปิดรับข่าวสารในระดับสูงมาก

2. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

การวัดตัวแปรความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

มีความรู้	มากที่สุด	5	คะแนน
	มาก	4	คะแนน
	ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
	น้อยมาก	2	คะแนน
	ไม่มีเลย	1	คะแนน

นำค่าคะแนนเฉลี่ยมาจัดลำดับ แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ ดังนี้
 1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำมาก
 2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำ
 3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง
 4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในระดับสูง
 5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในระดับสูงมาก

3. ทักษะคิดต่อเรื่องเพศศึกษา

ทักษะคิดต่อเรื่องเพศศึกษา เป็นการวัดความคิดเห็น ใช้มาตราวัดรวม (Summative scale of Summated rating) ของ R. A. Likert โดยแบ่งข้อความออกเป็น 2 ส่วน

- ข้อ 1,3,5,7,9,12 จะเป็นข้อความที่มีลักษณะเชิงบวก และ
 ข้อ 2,4,6,8,10,11 จะเป็นข้อความที่มีลักษณะเชิงลบ

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

การให้คะแนนทัศนคติ ถ้าเป็นข้อความเชิงลบ (Negative) จะให้คะแนนสลับกันกับข้อความเชิงบวก (Positive)

นำค่าคะแนนเฉลี่ยมาจัดลำดับ แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติทางลบมาก
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติในทางลบ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติเป็นกลาง
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติทางบวก
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติทางบวกมาก

4. การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

ให้คะแนนระดับของการให้ความรู้เรื่องเพศของบิดามารดา ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสาร

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับการสื่อสารต่ำมาก
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับการสื่อสารต่ำ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับการสื่อสารปานกลาง
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับการสื่อสารสูง
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับการสื่อสารสูงมาก

5. ประเภทของสื่อที่ต้องการให้มีการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศ

ให้คะแนนระดับของประเภทของสื่อที่ต้องการให้มีการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
ไม่มีเลย	1	คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนการสื่อสาร

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความต้องการต่ำมาก
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความต้องการต่ำ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความต้องการปานกลาง
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความต้องการสูง
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความต้องการสูงมาก

การตรวจสอบความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

ก่อนที่จะนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือ ดังนี้

- การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้สำรวจวรรณกรรมอย่างละเอียด แล้วจึงออกแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมก่อนการเก็บข้อมูลจริง

- การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability)

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้ว ไปทำการทดสอบใช้ (Pre-test) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบคำถามในแต่ละข้อ แต่ละตอน ในแบบสอบถามว่าสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการหรือไม่ รูปแบบคำถามเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิจัยในครั้งนี้หรือไม่ ก่อนใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหา

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามไปแจกแก่ผู้ปกครองจำนวน 30 คน ที่โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ และโรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนละ 15 คน

ในส่วนของ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ ทักษะ การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา และความ ต้องการสื่อในการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศ ผู้วิจัยคำนวณโดยใช้สูตร Alpha Coefficient ของ Cronbach ซึ่งใช้สำหรับแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) (อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์, 2537) ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{(k-1)} \left(1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right)$$

เมื่อ	α	คือ	ความเชื่อถือได้
	k	คือ	จำนวนข้อ
	V_i	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	V_t	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ซึ่งคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ ดังนี้

เนื้อหา	ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัด
1. การเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษา	0.893
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา	0.9194
3. ทักษะเกี่ยวกับเพศศึกษา	0.825
4. การสื่อสารเรื่องเพศศึกษา	0.9236
5. ความต้องการประเภทของสื่อในการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษา	0.9058

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามตัวแปรที่อยู่ในขอบข่ายของการวิจัย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานี้ได้รับการทดสอบล่วงหน้า (Pretest) และแก้ไขปรับปรุงพร้อมกับการตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ แล้วจึงนำไปแจกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 414 คน จาก 10 เขต เขตละ 40 คน ตามโรงเรียนทั้ง 20 โรงเรียนที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่ออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลไปยังผู้อำนวยการของสถาบันศึกษาแต่ละสถาบันตามที่กำหนด โดยให้นักเรียนในสถาบันการศึกษานั้นนำแบบสอบถามกลับไปให้ผู้ปกครองซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยจัดเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2544

การประมวลผลข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลภาคสนามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดด้วยตนเอง (Manual Editing) จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาทำการเข้ารหัส (Coding) แล้วประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS PC+) และนำผลที่ได้มาจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติทั้งแบบทางเดียวและสองทาง เพื่ออธิบายความหมาย และแสดงผลข้อมูลที่ได้รับมาทั้งหมด เพื่อนำมาเขียนและจัดพิมพ์เป็นรายงานวิจัยที่สมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้อมูลส่วนตัว ความรู้เรื่องเพศศึกษา ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา

2. การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่าง ๆ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้